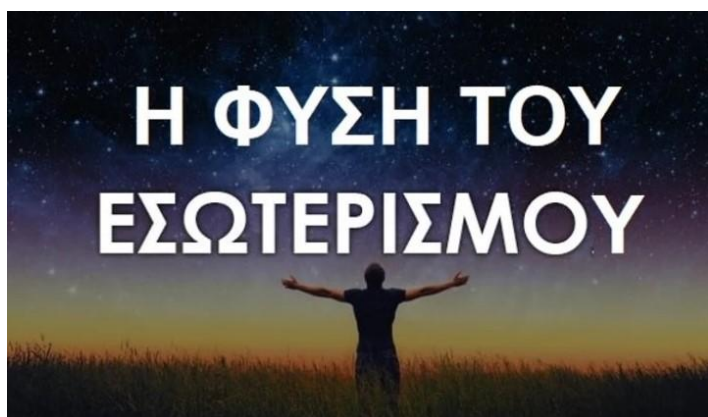

Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

Οι εκπαιδευτές της νέας εποχής θα δώσουν αυξημένη έμφαση στην εσωτερική προσέγγιση και θα ωφελούσε ίσως αν επιχειρούσα εδώ να ορίσω τον **Εσωτερισμό** με όρους της γενικής μέσης νοημοσύνης των σπουδαστών του εσωτερισμού και του σημείου της εξέλιξής τους. Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι ο αληθινός εσωτερισμός είναι κάτι πολύ βαθύτερο (από την σκοπιά της Ιεραρχίας) απ' ό,τι θα μπορούσατε να εκτιμήσετε.

Ένας από τους ανεπαρκέστερους ορισμούς του εσωτερισμού είναι ότι αφορά εκείνο που είναι συγκαλυμμένο και κρυφό και το οποίο, ακόμη και αν το υποψιαζόμαστε, εξακολουθεί να παραμένει άγνωστο. Το συμπέρασμα είναι ότι για να είναι κανείς εσωτεριστής πρέπει ν' ανήκει σ' εκείνους που ζητούν να εισχωρήσουν σ' ένα ορισμένο μυστικό βασίλειο στο οποίο δεν επιτρέπεται να εισδύσει ο κοινός σπουδαστής. Αν αυτό ήταν όλο, τότε κάθε επιστήμονας και κάθε μυστικιστής θα αντιπροσώπευε την προσέγγιση του νοητικού τύπου και του αναπτυγμένου συναισθηματικού τύπου στον κόσμο του εσωτερισμού και των κρυμμένων πραγματικοτήτων. Αυτό, ωστόσο, δεν θα ήταν ακριβές. Ο μυστικιστής δεν είναι ποτέ αληθινός εσωτεριστής, γιατί δεν ασχολείται στην συνείδησή του με ενέργειες και δυνάμεις, αλλά μ' εκείνο το αόριστο «Κάτι άλλο» (που ονομάζεται Θεός, Χριστός, Αγαπημένος) και συνεπώς ασχολείται στην πραγματικότητα με εκείνο που ικανοποιεί την πείνα της ψυχής του. Ο επιστήμονας που τόσο γοργά ασχολείται τώρα και εισέρχεται στον κόσμο των δυνάμεων και των ενεργειών, είναι στην πραγματικότητα ένας αληθινός εσωτεριστής – μολονότι στην προσπάθειά του να ελέγξει τις ενέργειες που ερευνά, αρνείται την πηγή τους. Αυτό έχει σχετικά μικρή σπουδαιότητα· αργότερα θ' αναγνωρίσει την εκπορευτική πηγή τους.

Η βασική προσέγγιση για όλους όσους προσπαθούν να συλλάβουν τον εσωτερισμό ή να διδάξουν τους σπουδαστές του εσωτερισμού, είναι να θέσουν την έμφαση στον κόσμο των ενεργειών και ν' αναγνωρίσουν ότι πίσω απ' όλα τα συμβάντα του κόσμου των φαινομένων (και μ' αυτό εννοώ τους τρεις κόσμους της ανθρώπινης εξέλιξης) υφίσταται ο κόσμος των ενεργειών· αυτές έχουν την μεγαλύτερη πολλαπλότητα και πολυπλοκότητα αλλά όλες τους κινούνται και εργάζονται υπό το Νόμο της Αιτίας και του Αποτελέσματος. Συνεπώς, θεωρώ σχεδόν περιττό να σας υποδείξω την πολύ πρακτική φύση αυτού του ορισμού και την εφαρμογή του στην ζωή του ζηλωτή ατομικά, στην ζωή της κοινότητας και στις παγκόσμιες υποθέσεις ή στα άμεσα ρυθμιστικά επίπεδα των πειραματικών πνευματικών ενεργειών που επιζητούν διαρκώς μια κρούση ή μια επαφή με τον κόσμο των φαινομένων.

Αυτό το επιτελούν κάτω από πνευματική διεύθυνση για να εκτελέσουν το Σχέδιο. Η παραπάνω δήλωση είναι θεμελιώδης στην σπουδαιότητά της· όλοι οι άλλοι ορισμοί υπονοούνται σ' αυτήν και είναι η πρώτη σημαντική αλήθεια για τον εσωτερισμό, που πρέπει να μάθει και να εφαρμόσει κάθε ζηλωτής του μυστηρίου και της παγκοσμιοτήτας εκείνου που κινεί τους κόσμους και υπόκειται της εξελικτικής διαδικασίας.

Το πρώτο χρέος τού εσωτεριστή είναι να κατανοήσει την φύση των ενεργειών που επιζητούν να τον ρυθμίσουν και που εκφράζονται στο φυσικό πεδίο δια του μηχανισμού του ή των φορέων τής εκδήλωσής του.

Ο σπουδαστής τού εσωτερισμού πρέπει λοιπόν να συλλάβει ότι :

1. Είναι ένα άθροισμα δυνάμεων που κληρονομήθηκαν και ρυθμίζονται από εκείνο που υπήρξε, συν μια μεγάλη ανταγωνιστική δύναμη που δεν αποτελεί αρχή και την ονομάζουμε φυσικό σώμα.
2. Είναι ευαίσθητος σε ορισμένες ενέργειες και πρέπει ν' αποκτήσει μεγαλύτερη επίγνωσή τους, που, προς το παρόν, του είναι άγνωστες και δεν έχουν καμιά χρησιμότητα γι' αυτόν· πρέπει, τελικά, ν' αποκτήσει την επίγνωσή τους, αν πρόκειται να προχωρήσει βαθύτερα στον κόσμο τών κρυμμένων δυνάμεων. Πιθανόν να είναι ενέργειες που γι' αυτόν να ήταν επιζήμιες, αν εργαζόταν μαζί τους και αυτές πρέπει να τις ξεχωρίσει και να τις απορρίψει· υπάρχουν άλλες που πρέπει να μάθει να τις χρησιμοποιεί, γιατί θ' αποδεικνύονταν ευεργετικές και θα μπορούσαν ν' αυξήσουν την γνώση του και συνεπώς θα μπορούσαν να θεωρηθούν αγαθές. Να έχετε όμως υπόψη ότι οι ίδιες οι ενέργειες δεν είναι ούτε κακές ούτε καλές. Η Μεγάλη Λευκή Στοά, η πνευματική Ιεραρχία μας και η Μαύρη Στοά χρησιμοποιούν τις ίδιες παγκόσμιες ενέργειες, αλλά με διαφορετικά κίνητρα και αντικειμενικούς σκοπούς· και οι δύο όμιλοι είναι όμιλοι εκγυμνασμένων εσωτεριστών.

Ο ασκούμενος εσωτεριστής πρέπει συνεπώς :

1. Να αποκτήσει επίγνωση τής φύσης των δυνάμεων που συνιστούν τον εξοπλισμό τής προσωπικότητάς του και τις οποίες αυτός ο ίδιος έφερε μαγνητικά σε έκφραση στους τρεις κόσμους. Αυτές σχηματίζουν ένα συνδυασμό ενεργών δυνάμεων· πρέπει να μάθει να διαφοροποιεί μεταξύ της αυστηρά φυσικής ενέργειας, που είναι αυτόματη στην ανταπόκρισή της προς άλλες και εσώτερες ενέργειες, και εκείνων που προέρχονται από συναισθηματικά και νοητικά επίπεδα συνείδησης, που εστιάζονται δια του αιθερικού σώματος το οποίο με την σειρά του κινητοποιεί και γαλβανίζει το φυσικό του φορέα σε ορισμένες δραστηριότητες.
2. Να γίνει ευαίσθητος στις ωθούσες ενέργειες της ψυχής, που εκπορεύονται από τα ανώτερα νοητικά επίπεδα. Αυτές επιζητούν να ελέγξουν τις δυνάμεις του τριπλού ανθρώπου, όταν προσεγγισθεί κάποιο συγκεκριμένο σημείο εξέλιξης.
3. Να αναγνωρίσει τις ρυθμιστικές ενέργειες του περιβάλλοντός του, θεωρώντας τις όχι σαν γεγονότα ή περιστατικά, αλλά σαν ενέργεια σε δράση· μ' αυτό τον τρόπο μαθαίνει να βρίσκει το δρόμο του πίσω απ' την σκηνή των

εξωτερικών συμβάντων στον κόσμο των ενεργειών και έτσι να επιδιώκει επαφή και να γίνεται ικανός για την επιτέλεση ορισμένων δραστηριοτήτων. Έτσι, εισέρχεται στον κόσμο της έννοιας. Γεγονότα, περιστατικά, συμβάντα και φυσικά φαινόμενα κάθε είδους είναι απλώς σύμβολα εκείνου που συμβαίνει στους εσώτερους κόσμους και σ' αυτούς τους κόσμους πρέπει να εισέλθει ο εσωτεριστής, όσο του επιτρέπει η αντίληψή του· αργότερα θ' ανακαλύψει κόσμους που θ' απαιτήσουν την επιστημονική του διεξόδουση.

4. Για την πλειοψηφία των ζηλωτών η ίδια η Ιεραρχία παραμένει ένα εσωτερικό βασίλειο που απαιτεί ν' ανακαλυφθεί και που επιδέχεται διεξόδουση. Διαλέγω τις λέξεις μου με προσοχή σε μια προσπάθεια να εφελκύσω την εσωτερική ανταπόκρισή σας.

Δεν επιζητώ να προχωρήσω πέραν απ' αυτό το σημείο τού προκαθορισμένου στόχου τής ανθρωπότητας· για τους μνημένους και τους μαθητές που δεν έχουν ακόμη λάβει την Μύηση τής Μεταμόρφωσης, τα ανώτερα βασίλεια επίγνωσης και ο «μυστικός Τόπος του Υψίστου» (η Αίθουσα Συμβουλίου τού Σανάτ Κουμάρα) παραμένουν βαθιά εσωτερικά. Είναι ένα ανώτερο βασίλειο ενεργειών – πλανητικών, εξωπλανητικών και ενδοπλανητικών· αυτές δεν αφορούν τους εκπαιδευτικούς και το διδακτικό προσωπικό μιας εσωτερικής σχολής δεν καλείται ν' ασχοληθεί μαζί τους. Έχει καθήκον να εκγυμνάσει τους σπουδαστές ν' αναγνωρίζουν την ενέργεια και τη δύναμη· να διακρίνουν ανάμεσα στους διάφορους τύπους ενέργειας, τόσον σε σχέση με τον εαυτό τους όσον και με τις παγκόσμιες υποθέσεις και ν' αρχίσουν να σχετίζουν εκείνο που βλέπεται και βιώνεται μ' εκείνο που είναι αόρατο, ρυθμιστικό και καθοριστικό. Αυτό είναι το εσωτερικό χρέος.

Υπάρχει μια τάση μεταξύ τών σπουδαστών τού εσωτερισμού, ιδιαίτερα εκείνων που ανήκουν στις παλιότερες Ιχθυακές ομάδες, να θεωρούν κάθε ενδιαφέρον για τις ενέργειες που δημιουργούν τα παγκόσμια γεγονότα ή αφορούν την διακυβέρνηση και την πολιτική, σαν ανταγωνιστικό προς την εσωτερική και πνευματική προσπάθεια. Ο νεότερος όμως εσωτερισμός που θα υποστηριχθεί από τις πιο σύγχρονες ομάδες και τους περισσότερο νοητικούς τύπους, βλέπει όλα τα γεγονότα και τα παγκόσμια κινήματα και τις εθνικές διακυβερνήσεις καθώς κι όλα τα πολιτικά περιστατικά, σαν εκφράσεις των ενεργειών που βρίσκονται στον εσώτερο κόσμο της εσωτερικής έρευνας· συνεπώς δε βλέπουν κανένα βάσιμο λόγο για ν' αποκλείσουν μια τόσο σημαντική όψη των ανθρώπινων υποθέσεων απ' το λογισμό και την σκέψη τους και από εκείνες τις νέες αλήθειες και τεχνικές που η ανακάλυψή τους μπορεί να φέρει την νέα εποχή των ορθών ανθρώπινων σχέσεων. Ρωτούν: Γιατί να παραλείψουμε την πολιτική έρευνα απ' το πνευματικό πρόγραμμα; Φρονούν ότι η έρευνα αυτή έχει ίση αν όχι μεγαλύτερη σπουδαιότητα από την δραστηριότητα των εκκλησιών· οι κυβερνήσεις καθορίζουν τους λαούς και βοηθούν στην δημιουργία κάθε σύγχρονου πολιτισμού, επιβάλλοντας στις μάζες των ανθρώπων ορισμένες αναγκαίες γραμμές σκέψης. Οι εκκλησίες και οι άνθρωποι παντού οφείλουν να μάθουν ότι δεν υπάρχει τίποτα σ' ολόκληρο τον κόσμο των φαινομένων, των δυνάμεων και των ενεργειών που να μην μπορεί να περιέλθει υπό τον έλεγχο εκείνου που είναι πνευματικό. Καθετί που υπάρχει, είναι στην πραγματικότητα πνεύμα σ' εκδήλωση. Οι μάζες σήμερα ενδιαφέρονται για την πολιτική και αυτό θεωρείται απ' τους Διδασκάλους σαν ένα μεγάλο βήμα προς τα μπρος. Όταν οι πνευματικά προσανατολισμένοι άνθρωποι του κόσμου περιλάβουν στο πεδίο της

εσωτερικής τους έρευνας αυτή τη σχετικά νέα περιοχή τής ανθρώπινης σκέψης και την διεθνή της δραστηριότητα, θα επιτελεστεί πολύ μεγάλη πρόοδος.

Ας σας δώσω ένα απλό παράδειγμα : Ο πόλεμος είναι πραγματικά μια μεγάλη έκρηξη ενεργειών και δυνάμεων που παράγονται στα εσώτερα πεδία όπου οφείλει να εργάζεται ο εσωτεριστής (αλλά σπάνια βρίσκεται εκεί) και που βρίσκουν την φρικτή και καταστροφική τους έκφραση στο φυσικό πεδίο. Αυτό υποδεικνύεται σήμερα από την συνεχή χρήση των όρων «Δυνάμεις τού Φωτός» και «Δυνάμεις τού Κακού». Όταν οι εσώτερες, οι εσωτερικές και οι προδιαθέτουσες αιτίες του πολέμου ανακαλυφθούν με την εσωτερική έρευνα, τότε ο πόλεμος και οι πόλεμοι θα τερματιστούν. Αυτό είναι στην φύση του αληθινού εσωτερικού έργου, αλλά καταφρονείται απ' τους σημερινούς εσωτεριστές που αυτοθεωρούνται σαν πνευματικά ανώτεροι για τέτοια ζητήματα και – στον φιλντισένιο πύργο τους– συγκεντρώνονται στην δική τους ανάπτυξη, προσθέτοντας και λίγη φιλοσοφία.

Εδώ πρέπει να δηλωθεί ένα σημείο: Ο εσωτερισμός σε καμιά περίπτωση δεν έχει μυστικιστική και αόριστη φύση. Είναι μια επιστήμη –ουσιαστικά η επιστήμη της ψυχής όλων των πραγμάτων– και έχει την δική της ορολογία, τα πειράματα, τα πορίσματα και τους νόμους. Όταν λέω «ψυχή», αναφέρομαι στην εμψυχώνουσα συνείδηση που βρίσκεται σ' ολόκληρη την φύση και σ' εκείνα τα επίπεδα που βρίσκονται έξω απ' την περιοχή που ονομάζουμε, συνήθως, φύση. Οι σπουδαστές τείνουν να λησμονούν ότι κάθε επίπεδο επίγνωσης, απ' το ψηλότερο ως το χαμηλότερο, είναι μια όψη του κοσμικού φυσικού πεδίου και συνεπώς έχει (απ' την σκοπιά της εξελικτικής διαδικασίας) υλική φύση και (απ' την σκοπιά ή την άποψη ορισμένων θείων Παρατηρητών) είναι σαφώς απτό και σχηματισμένο από δημιουργική ουσία. Ο εσωτεριστής ασχολείται συνεχώς με την ουσία' ασχολείται μ' αυτήν την ζωντανή, παλλόμενη ουσία απ' την οποία έγιναν οι κόσμοι και η οποία –καθώς έχει κληρονομηθεί από ένα προηγούμενο ηλιακό σύστημα– είναι χρωματισμένη από περασμένα γεγονότα και (όπως ειπώθηκε) είναι «ήδη διαποτισμένη με κάρμα». Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι όπως ακριβώς το φυσικό πεδίο, που μας είναι τόσο οικείο, δεν θεωρείται σαν αρχή από το σπουδαστή του εσωτερισμού, έτσι και το κοσμικό φυσικό πεδίο (απ' την σκοπιά των κοσμικών ζώων) θεωρείται επίσης σαν «μη αρχή». Σας δίνω εδώ πολλή τροφή για σκέψη.

Πρέπει να δηλωθεί ότι ο εσωτεριστής ασχολείται ν' ανακαλύψει και να εργασθεί με εκείνες τις αρχές που ενεργοποιούν κάθε επίπεδο του κοσμικού φυσικού πεδίου και που είναι στην πραγματικότητα όψεις της εξειδικευμένης ζωικής ενέργειας η οποία εργάζεται μέσα και διαμέσου τής άναρχης ουσίας. Το καθήκον του είναι να μετατοπίσει την εστία της προσοχής του πέρα απ' την πλευρά της μορφικής ουσίας της ύπαρξης και ν' αποκτήσει επίγνωση εκείνου που υπήρξε η πηγή της δημιουργίας της μορφής πάνω σε οποιοδήποτε ειδικό επίπεδο. Είναι καθήκον του ν' αναπτύξει μέσα του την απαιτούμενη ανταποκριτικότητα κι ευαισθησία προς την ποιότητα της ζωής που κυριαρχεί σε κάθε μορφή, μέχρι να φτάσει τελικά στην ποιότητα της ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ που εμψυχώνει τον πλανήτη και μέσα στην δραστηριότητα της Οποίας ζούμε και κινούμαστε και υπάρχουμε.

Για να το κάνει αυτό πρέπει, πρώτα απ' όλα, να ανακαλύψει την φύση των δικών του εξειδικευμένων ενεργειών (και εδώ εισέρχεται η φύση των κυβερνώντων ακτίνων) που εκφράζονται μέσω των τριών κατώτερων φορέων της εκδήλωσής του και αργότερα μέσω της ολοκληρωμένης προσωπικότητάς του. Εφόσον φτάσει σε κάποιο μέτρο αυτής της γνώσης και έχει προσανατολισθεί στην εξειδικευμένη ζωική

όψη, αρχίζει ν' αναπτύσσει το λεπτοφυή εσωτέρο μηχανισμό δια του οποίου μπορεί να γίνει επαφή με τις γενικότερες και συμπαντικές όψεις. Μαθαίνει να διαφοροποιεί ανάμεσα στην ποιότητα ή τις καρμικές προδιαθέσεις της «άναρχης» ουσίας απ' την οποία έγιναν η δική του μορφή και όλες οι μορφές και στις εξειδικευμένες αρχές που επιζητούν έκφραση μέσω αυτών των μορφών και παρεμπιπτόντως να τις απολυτρώσουν, να τις σώσουν και να τις εξαγνίσουν, έτσι ώστε, η ουσία του επόμενου ηλιακού συστήματος να είναι ανώτερης τάξης απ' αυτήν του τωρινού και επομένως ν' ανταποκρίνεται πληρέστερα στην όψη θέληση του Λόγου.

Από την άποψη αυτή ο εσωτερισμός είναι η επιστήμη της απολύτρωσης και όλοι οι Παγκόσμιοι Σωτήρες είναι τα αιώνια σύμβολα και οι ερμηνευτές της. Για να απολυτρώσει την ουσία και τις μορφές της ήλθε σ' εκδήλωση ο πλανητικός Λόγος και, ολόκληρη η Ιεραρχία με το μεγάλο Αρχηγό της, τον Χριστό (το τωρινό παγκόσμιο Σύμβολο), μπορεί να θεωρηθεί σαν μια ιεραρχία λυτρωτών, εξασκημένων στην επιστήμη τής απολύτρωσης. Όταν κατακτήσουν αυτήν την επιστήμη, θα μπορέσουν τότε να περάσουν στην Επιστήμη τής Ζωής και ν' ασχοληθούν με τις ενέργειες οι οποίες, τελικά, θα διατηρήσουν και θα χρησιμοποιήσουν την εξειδικευμένη, απολυτρωμένη και έναρχη πλέον ουσία και μορφές. Στόχος Τους είναι η απολύτρωση της άναρχης ουσίας, η δημιουργική της αποκατάσταση και η πνευματική της ολοκλήρωση· οι καρποί του μόχθου Τους θα φανούν στο τρίτο και τελικό ηλιακό σύστημα. Η δραστηριότητά Τους θα δημιουργήσει μια μεγάλη πνευματική και πλανητική συγχώνευση της οποίας η συγχώνευση προσωπικότητας και ψυχής (σ' ένα ορισμένο σημείο πάνω στην ατραπό τής εξέλιξης) αποτελεί το σύμβολο σε μικροκοσμική έννοια. Μπορείτε να διαπιστώσετε απ' αυτό τη στενή σχέση μεταξύ τού έργου τού ζηλωτή ατομικά ή του μαθητή καθώς απολυτρώνει, σώζει και εξαγνίζει το τριπλό σώμα τής εκδήλωσής του και του έργου τού πλανητικού Λόγου καθώς επιτελεί ένα παρόμοιο καθήκον σε σχέση με τους «τρεις περιοδικούς φορείς» δια των οποίων εργάζεται : το φορέα τής Προσωπικότητάς Του, την έκφραση της ψυχής Του και την εναδική Του όψη.

Μ' όλα όσα είπα θα έχετε αντιληφθεί ότι προσπαθώ να εξαλείψω από τη λέξη εσωτερισμός την αοριστία και να σας υποδείξω την τελείως επιστημονική και πρακτική φύση του εγχειρήματος που έχουν αναλάβει όλοι οι εσωτεριστές.

Όταν η εσωτερική μελέτη συνδυασθεί με την εσωτερική ζωή, αποκαλύπτει, με τον καιρό, τον κόσμο της έννοιας και οδηγεί τελικά στον κόσμο της σημασίας. Ο εσωτεριστής αρχίζει προσπαθώντας ν' ανακαλύψει το λόγο, το γιατί· αγωνίζεται με το πρόβλημα των συμβάντων, των γεγονότων, των κρίσεων και των περιστάσεων για να οδηγηθεί στην έννοια που πρέπει να έχουν γι' αυτόν· όταν διακριβώσει την έννοια οποιουδήποτε ειδικού προβλήματος, τη χρησιμοποιεί σαν πρόσκληση για να εισδύσει βαθύτερα στο νεοαποκαλυφθέντα κόσμο της έννοιας· τότε μαθαίνει να ενσωματώνει τα μικρά προσωπικά του προβλήματα μέσα στο πρόβλημα του μεγαλύτερου Όλου, χάνοντας έτσι την θέα του μικρού εαυτού και ανακαλύπτοντας το μεγαλύτερο Εαυτό. Η αληθινή εσωτερική σκοπιά είναι πάντα αυτή του μεγαλύτερου Όλου. Ανακαλύπτει τον κόσμο της έννοιας απλωμένο σαν ένα περίπλοκο δίκτυο πάνω από κάθε δραστηριότητα και κάθε όψη του φαινομενικού κόσμου. Αυτό το δίκτυο έχει σαν σύμβολο και σχέδιο τον αιθερικό ιστό· και ο αιθερικός ιστός που βρίσκεται μεταξύ τών κέντρων τής σπονδυλικής στήλης του ατόμου, είναι η μικροκοσμική αντιστοιχία του σαν μια σειρά από θύρες εισόδου προς το μεγαλύτερο κόσμο της έννοιας. Αυτό στην πραγματικότητα αφορά την αληθινή Επιστήμη των

Κέντρων στην οποία συχνά έχω αναφερθεί. Αποτελούν τρόπους συνειδητής εισόδου (όταν αναπτυχθούν και λειτουργούν) σ' ένα κόσμο υποκειμενικών πραγματικοτήτων και στις άγνωστες μέχρι τώρα φάσεις της θείας συνείδησης.

Ο εσωτερισμός ωστόσο δεν ασχολείται με τα ίδια τα κέντρα και δεν αποτελεί επιστημονική προσπάθεια αφύπνισης των κέντρων, όπως νομίζουν πολλοί σπουδαστές. Ο εσωτερισμός είναι στην πραγματικότητα εκγύμναση της ικανότητας να λειτουργεί κανείς ελεύθερα στον κόσμο της έννοιας· δεν ασχολείται με καμιά όψη της μηχανικής μορφής· ασχολείται ολοκληρωτικά με την ψυχική όψη –την όψη του Σωτήρα, του Λυτρωτή και του Ερμηνευτή– και με την μεσολαβητική αρχή μεταξύ της ζωής και της ουσίας. Αυτή η μεσολαβητική αρχή είναι η ψυχή του ζηλωτή ή του μαθητή ατομικά (αν μπορεί να χρησιμοποιηθεί μια τέτοια παραπλανητική φρασεολογία)· είναι επίσης η ψυχή του κόσμου σαν σύνολο.

Ο εσωτερισμός συνεπώς περιλαμβάνει μια ζωή που βιώνεται σε αρμονία με τις εσώτερες υποκειμενικές πραγματικότητες· είναι εφικτός μόνον όταν ο σπουδαστής έχει νοήμονα πόλωση και είναι εστιασμένος νοητικά· είναι χρήσιμος μόνο όταν ο σπουδαστής μπορεί να κινείται μεταξύ των εσώτερων αυτών πραγματικοτήτων με επιδεξιότητα και κατανόηση. Ο εσωτερισμός περιλαμβάνει, επίσης, κατανόηση της σχέσης μεταξύ των δυνάμεων και των ενεργειών και την ικανότητα να χρησιμοποιεί ενέργεια για την ενίσχυση και έπειτα την δημιουργική χρήση των δυνάμεων με τις οποίες έγινε επαφή· απ' όπου και η απολύτρωσή τους. Ο εσωτερισμός χρησιμοποιεί τις δυνάμεις της τρίτης όψης (αυτής της νοήμονος ουσίας) σαν υποδοχείς των ενεργειών των δύο ανώτερων όψεων και κάνοντας έτσι σώζει την ουσία. Ο εσωτερισμός είναι η τέχνη να «φέρνει κάτω στην γη» εκείνες τις ενέργειες που εκπορεύονται απ' τις ύψιστες πηγές και εκεί να τις «γειώνει» ή να τις αγκυροβολεί.

Για παράδειγμα: ήταν μια εσωτερική δραστηριότητα μιας παγκόσμιας ομάδας σπουδαστών αυτή που έφερε σαν αποτέλεσμα την διάδοση της διδασκαλίας για το Νέο Όμιλο Υπηρετών του Κόσμου και κατά συνέπεια γείωσε και σταθεροποίησε στην συνείδηση της ανθρωπότητας το γεγονός της ύπαρξης και του έργου αυτού του βασικά υποκειμενικού ομίλου· έτσι το έργο του ομίλου αυτού εστιάσθηκε και η λυτρωτική του δραστηριότητα εντάθηκε.

Κάθε αληθινή εσωτερική δραστηριότητα παράγει φως και φώτιση· καταλήγει στην τόνωση του κληρονομημένου φωτός της ουσίας και στον εμποτισμό του με την ποιότητα του ανώτερου φωτός της ψυχής – για την περίπτωση της ανθρωπότητας που λειτουργεί συνειδητά. Συνεπώς είναι δυνατό να ορίσουμε τον εσωτερισμό και την δραστηριότητά του με όρους φωτός, αλλά αποφεύγω να το κάνω λόγω της αοριστίας και της μυστικιστικής εφαρμογής που έγινε ως τώρα από τους εσωτεριστές των περασμένων δεκαετιών. Αν οι εσωτεριστές αποδέχονταν, στην απλούστερη μορφή της, την εξαγγελία της σύγχρονης επιστήμης ότι ουσία και φως είναι όροι συνώνυμοι και επίσης αναγνώριζαν ότι το φως που μπορούν να κομίσουν στην ουσία (η εφαρμογή της ενέργειας στην δύναμη) είναι εξίσου ουσιώδες σε φύση, θα γινόταν μια πολύ πιο νοήμων προσέγγιση. Ο εσωτεριστής ασχολείται πράγματι με το φως στις τρεις του όψεις, αλλά είναι προτιμότερο σήμερα να επι-χειρήσουμε μια διαφορετική προσέγγιση μέχρι να γνωρίσει ο εσωτεριστής –με την ανάπτυξη, τη δοκιμή και το πείραμα– τις τριπλές αυτές διαφοροποιήσεις κατά μια πρακτική έννοια και όχι μόνο θεωρητικά και μυστικιστικά. Πρέπει ν' απαλλαγούμε από μερικά λάθη του παρελθόντος.

Σας έδωσα πολλούς άλλους ορισμούς στα διάφορα βιβλία μου και μερικοί απ' αυτούς ήταν εντελώς απλοί: μπορούν να έχουν κάποια έννοια για σας σήμερα κι αργότερα θα καταλήξουν να έχουν εμβριθέστερες σημασίες για σας.

Θα ήθελα να προκαλέσω όλους τους εσωτεριστές να επιχειρήσουν την πρακτική προσέγγιση που σκιαγράφησα εδώ. Θα ήθελα να τους ζητήσω να ζουν μια ζωή λυτρωτική, ν' αναπτύσσουν την έμφυτη νοητική τους ευαισθησία και να εργάζονται συνεχώς με την έννοια που βρίσκεται πίσω απ' όλες τις ατομικές, κοινοτικές, εθνικές και παγκόσμιες υποθέσεις. Αν γίνει αυτό, τότε το φως θα λάμψει αιφνίδια και συνεχώς πιο έντονα στους δρόμους σας. Θα μπορέσετε να γίνετε κομιστές τού φωτός, γνωρίζοντας τότε ότι «εν τω φωτί οψόμεθα Φως» – και το ίδιο και οι συνάνθρωποί σας.

Αλίκη Μπέϋλη